Cutia cu mărgele

LICEUL TEHNOLOGIC CORBU

03.07.2025

www.liceulcorbu.ro

Issn: 2602-0769

O călătorie în spațiul eminescian, sub umbra marelui Ștefan.

Orice excursie e o provocare. Ultima organizată împreună cu ghizii României a fost cu atât mai interesantă, cu cât a fost un număr mare de elevi, 51 inițial, care până la urmă au devenit 43 de elevi, din clase diferite, gimnaziu, vârste diferite și interese diversificate. Apoi trebuia să dormim departe de casă, pentru prima oară, pentru unii, cu colegi de cameră pe care nu neapărat să îi agreăm. Apoi, când se pleacă de acasă, vrem la mall, dar surpriza a fost că am fost la cumpărături.

A fost stabilit traseul: Botoșani-Ipotești. Aproape nimeni nu mai vizitase aceste locuri. Apoi au trebuit schimbate zile; obiectiv cultural: teatru sau operă. Au fost schimbate zilele. Cei de la Ghizii României s-au mișcat relativ repede, s-au adaptat nevoilor noastre.

Vineri, 27 iunie, ora 7.00 a fost plecarea. Fiecare elev a primit o sarcină de lucru: fotografii, glume, informații despre locurile văzute, descrierea acestora, impresii legate de concert. Drumul a fost destul de greu, aglomerație pe șosele. Apoi muzica a trebuit adaptată. Tolerată , cum am devenit îngăduitori unii cu alții. Ne-a frapat și faptul că nu mergem la cumpărături. Plecarea a fost devreme, dar căldura a început să ne copleșească. Drumul a fost greu, aglomerat. Deși ni se spunea că vor fi aproximativ 3 ore , în realitate au fost 5 ceasuri.

Dacă anul trecut, drumul spre Macedonia a fost cel al macilor, anul acesta drumul a fost al parfumului de tei. Asociat cu nostalgia, iubirea, puritatea, o stare idilică, paradisiacă, teiul rămâne un simbol al spațiului eminescian. E legat de vis, iubire, trecerea timpului, dor, un eden de forme și arome. E un arbore sacru și protector, martor tăcut și confident al tuturor tainelor. Așa a fost și Ipoteștiul, locul în care a copilărit al șaptelea prunc al fiicei de boier, Raluca Iurașcu, și al căminarului Gheorghe Eminovici. Casa cu 3 camere, hol și tindă, adăpostește vestigii ale familiei. E arborele genealogic. Apar fotografii, cărți pe care băieții le citeau doar în casa mare. Casa a fost achiziționată din zestrea mamei. Apoi timpul a degradat-o, astfel încât a fost reconstruită, după ce locul a fost donat de Maria Papadopol. *„Locuința părintească nu era palat boieresc, ci o casă modestă de țară dar încăpătoare și gospodărească, nu lipsită de anume eleganță rustică. Era o construcție geometrică, puțin ridicată asupra solului, cu câte două ferestre mari în laturi. Un pridvor înalt in față, la care suiai pe vreo șapte trepte de lemn, un acoperământ al tindei, în chip de fronton grec sprijinit pe două coloane svelte, dădeau albei clădiri acoperite cu tablă un vag stil neoclasic."* (George Călinescu - *"Viața lui Mihai Eminescu"').*

În spatele casei se află bisericuța unde se păstrează vasul de botez, în care a fost scăldat Eminescu. Biserica are și cimitir în care se odihnesc părinții și doi frați ai poetului. În curte se găsește și casa țărănească care a aparținut doctorului Alexandru Papadopol. Actualmente casa adăpostește un muzeu de etnografie. Drumul spre casa memorială, dezvăluie și codrii de aramă ai pădurii Baisa. Apoi intrăm în povestea lui Făt Frumos din lacrimă. Stilizat, regăsim copacul, nisipul, cerul, dar și teatru, școala, familia. Aflăm că lui Eminescu nu i-au plăcut fotografiile. Cea din 1884, se păstrează, deoarece prietenii l-au păcălit că e o fotografie de grup. Apar fotografii din anii de la Cernăuți, fuga cu trupele de teatru, apoi peste puntea suspinelor, printre cele trei triunghiuri-simbol al etapelor de creație. Descoperi niște portaluri. Acolo, urmărit de Ghenar, fata din lună, ca să îl scape pe Făt Frumos, aruncă o perie, o gresie, o năframă. Devin pădure, munte și lac. Scapă de duhurile necurate. Și noi încercăm să o facem. Intrăm în lumea reală. Citim o strofă din Eminescu.

Stăm în sala cu scară în spirală și retrăim doruri , iubiri, suferințe, miros de tei, cutreierat de pădure. Ieșim, din nou, sub parfumul teilor. Drumul spre lacul albastru presărat cu flori de nufăr e oprit de furtuna ce se adună pe cer. Reluăm călătoria peste dealurile spațiului mioritic. Și ne ducem la Botoșani.

Autocarul ne postă spre locul de întâlnire cu cei de la #Ghizii României. Alexandra și Ionuț ne întâmpină cu poale în brâu, cu brânză dulce și stafide. Aerul e greu, fiindcă norii de furtună, fulgerele se văd din ce în ce mai aproape. Lângă monumentul eroilor din primul război mondial, aflăm povestea lui Grigore Ignat, comandantul unui grup de mitraliori, care a murit în bătălia de la Mărăşeşti. El a fost decorat abia după ce s-a descoperit un raport prin care se arată că maiorul Ignat a oprit aproape de unul singur, ore în şir, ofensiva germană. Monumentul e impresionant. Are ceva din Pieta a lui Michelangelo: suferință, neputință, disperare. Apare și sigla răscoalei de la 1907. Aflăm și date despre prima însemnare a orașului, în Letopisețul Țării Moldovei, a lui Grigore Ureche. Etimologia cuvântului "Botoșani" este incertă, dar există mai multe teorii. Una dintre ele sugerează că numele provine de la un boier pe nume Botaș, care ar fi trăit în zonă în secolul al XV-lea. O altă teorie menționează un regionalism, "botoș", care ar însemna "căpușă". Există și mențiuni ale numelui "Botășani" în documente vechi, inclusiv din timpul lui Ștefan cel Mare, ca aparținând unei familii boierești importante. Aflat în punct strategic comercial, târgul capătă importanță mare, odată cu domnia lui Petru Rareș care îi dă doamnei sale loc de curte domnească. Orașul a avut 4 etnii importante: armenii, evreii, lipovenii, țiganii. Fiecare și-a pus amprenta de la comerț, la agricultură, obiceiuri și tradiții. Aflăm că aici a fost primul dealer de mașini, Karl Ancher, care avea un Ford model T, cu care mergea 3 zile, până la Cernăuți cu viteza de 40 km /oră. El a avut și primul magazin universal. Apoi evreul Goinav cultiva grâu roșu pe care îl exporta în Europa, deoarece se știa că aceste cereale au proprietăți care alungă colesterolul.

Ne prinde și o ploaie zdravănă de vară, care ne face să vizităm un tunel amenajat, care conține istorisiri despre etnii. Alergăm veseli, suntem uzi,plictisiți. Dar aflăm despre primul ceas public pus în 1872, despre Vardar, Atadach, Hanuka, Mastenita, Paparudă, Madach, Hardezi. Vedem porturi naționale, obiceiuri, în muzeul interactiv. Lângă zidurile bsericii Uspenia, cuvât preluat din slavă veche care denumește Adormirea Maicii Domnului, sălaș ân care a fost botezat Eminescu, aflăm că Botoșaniul se mândrește cu 4 mari genii: Eminescu, Enescu, Iorga și Luchian. Apoi suntem impresionați de altă listă: Grigore Antipa,--cel mai mare biolog român; Elie Radu—printre primii ingineri constructori; Sofia Nădejde-scriitoarea ce a deschis prima revistă de femei, susținând și bacalaureatul la un liceu de băieți, Gheorghe Avramescu-general român din al Doilea Război Mondial; Alexandru Graur-mare lingvist; Constantin Gane-scriitor; Grigore Ghica-domnitor al Moldovei; Octav Onicescu-matematician român. Aflăm despre drumul lui Eminescu marcat cu strofe din Luceafărul. Găsim placa memorială și primul bust a lui Eminescu, în casa construită pe ruinele vechii clădiri, Casa Zomer, Casa Popovici, clădiri în care au funcționat teatre, prin care s-a perindat sufleurul Eminescu. Undeva există și ruinele unor vechi cuptoare de ceramică, admirăm mai noile modele Kuty. Învățăm cuvinte noi: piatră tombală, din franțuzescul tombe.

Apoi poposim, sub picăturile de ploaie la Mănăstirea Popăuți, ctitorită în 1496 de Ștefan cel Mare. Pe lângă zidurile mari de piatră, teiul ne îmbată. Pe fațada nordică a pronaosului, lângă portalul intrării originale, se află o pisanie în limba slavonă pe care sunt înscrise următoarele: *„Io Ștefan Voievod, din mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, fiul lui Bogdan Voievod, a zidit această casă întru numele celui între sfinți părintele nostru arhiereul și făcătorul de minuni Nicolae, în anul 7004, iar al domniei sale al patruzecilea curgător, luna septembrie, 30.* Este construită în stilul moldovenesc, acest lucru fiind vizibil atât în planul și dispunerea încăperilor bisericii, cât și în sistemul de construcție a turlei naosului și a decorațiunilor exterioare. Are formă de cruce. e exterior, are fațada din cărămidă roșie netencuită. Partea inferioară a fațadei este acoperită cu piatră fasonată dispusă geometric, iar colțurile clădirii și contraforturile sunt executate din blocuri masive de piatră. Biserica are două rânduri de ocnițe în dreptul pronaosului, cele din partea inferioară fiind mai mari decât cele din partea superioară, iar pe abside sunt situate firide alungite, având deasupra un rând de ocnițe mici asemănătoare cu cele de pe fațada pronaosului. Deasupra ocnițelor mari de pe pronaos și a firidelor alungite de pe abside sunt mici ochiuri unde au fost amplasate discuri de ceramică smălțuită. De asemenea, și sub cornișă se află un brâu de discuri ceramice colorate. Biserica este și o necropolă, cu morminte pe 3 rânduri. Personalitaea cea mai importantă este vornicul Dragoș Bour. Stilul bisericii îl putem regăsi la Dorohoi sau biserica din curtea domnească de la Hârlău. Personal mi se suprapune un alt stil românesc, peste cel brâncovenesc. Pot afirma cu tărie că omul cât trăiește învață.

Ne cazăm în centrul orașului, la Hotel Rapsodia. Apar și manifestări de segregare. Va trebui să învățăm să anticipăm, să gestionăm situații, să schimbăm atitudini-elevi și profesori. Apoi, cu acordurile enesciene în minte, ne ducem spre Casa Sindicatelor. Aici participăm, marea majoritate a grupului la primul concert al unei filarmonici. Ineditul nu vine numai din această experiență, ci și din faptul că alături de muzicieni consacrați cântă și elevi ai Școlii de artă. Se întâmplă ceea ce ne așteptăm: unii se plictisesc, alții adorm, alții se joacă pe telefoane, alții savurează momentul. Înscriem la capitolul așa se poate, sau de ce nu îmi place acest gen de muzică. Alexandra, de la Ghizii României, ne prezintă învățătoarea care a adus-o și pe ea la concert. E același gen de experiență care te poate schimba ca om, care te poartă spre o carieră diferită de cea la care te-ai gândit până atunci sau dobândești o altă scară de valori. Mergem la masă.

Apoi începe plimbarea pe aleea cafenelelor spre podul din parcul central. Pe alee degustăm înghețată, ne facem dinții albaștri, gustăm lucruri. Unii pierd bani, alții se pierd. Grupul e mare, plin de inițiativă și nu prea obișnuit să lucreze în echipă, să se uite după celălalt. Într-o excursie înveți, vezi, analizezi. Natura umană e diferită. Cei de astăzi extrem de entuziaști și mai ales de prinși de lumea telefoanelor, cred că totul li se cuvine. Nu ascultă și nu respectă reguli. Și mai ales se lasă conduși de sentimente efemere. Uneori dascălii uită la rândul lor să fie dascăli. Vor să fie cool, apreciați, iubiți și nu respectați, greșeli ce trebuie corectate. Există bariere pentru fiecare rol pe care viața ni-l rezervă, iar noi trebuie nu doar să folosim măștile care ne convin, ci să facem astfel încât să diminuăm derapajele.

În grădina Publică Vârnav ajungem la micul lac amenajat. Unii dintre copii regretă că nu mergem cu bărcuțele, profesorii sunt convinși că au făcut o alegere bună să respingă hidrobicicletele. Micul podeț de lemn, de peste lac are pe de o parte bustul lui Eminescu, pe cealaltă grupul statuar al cuplului Mihai-Veronica. Norii, parfumul teilor, zborul păsărilor, creează atmosfera romantică a secolului acesta, desprinsă din secolul 19. Ploaia ne alungă

spre casă. Noaptea, e iarăși împărțită. Unii petrec, alții plâng, unii dorm, alții se ascund: diversitate.

Ziua de sâmbătă, debutează cu mic dejun. Învățăm să ne luăm doar cât mâncăm, apoi dacă mai avem nevoie ne servim din nou. E înnorat și bate vântul. După ce ne-am decazat, mergem la casa unde a copilărit Iorga. Trecem pe lângă Colegiul August Treboniu Laurian, personalitate care a participat la revoluția de la 1848, dar a fost și printre membri fondatori ai Societății Academice Române. Grupul nostru va ține minte că e liceul unde a studiat profesorul de fizică. Casa Iorga e o clădire mică. După moartea tatălui care a risipit averea familiei, mama a închiriat aici două camere. Aici descoperim fotografii originale ale familiei, diferite momente ale vieţii marelui istoric, diplome de Dr. Honoris Causa primite din partea unor celebre instituţii de învăţământ din Europa (Sorbona, Cambridge, Roma) şi un mare număr de cărţi scrise de Nicolae Iorga, multe în ediţii princeps, precum şi ziare şi reviste pe care le-a editat şi îndrumat conturează dimensiunea extraordinară a uneia dintre cele mai mari personalităţi ale culturii româneşti şi universale. Descoperim interesul său pentru școală. Aflăm despre cum a fost. Cunoscut în lume ca medievist, bizantinist, romanist, slavist, istoric al artelor și filozof al istoriei, după cum a afirmat George Călinescu, Iorga a jucat în cultura românească, în primele decenii ale secolului XX, „rolul lui Voltaire”. Este cel care l-a definit pe Sadoveanu, numind anul 1904. Moare tragic, fapt care ne aduce în perioada contemporană.

Prima oprire de astăzi e la Vorona. Localitatea de 7000 de locuitori a fost construită demult, în jurulsurselor de apă potabilă , a pășunilor și fânețelor bogate, a pădurilor diverse. Numele localității vine din slavă și înseamnă cioară. Localitatea face parte din moșia urmașilor lui Luca Arbore. Oprim la centrul cultural. Aici doi meșteri populari ne așteaptă: lelea Elena Alexa și badea Valentin Matraș. Ne împărțim în două grupe: fetele merg la încondeiat, iar băieții la atelierele de împletit coșuri. Experimentăm răbdarea, implicarea. Aflăm că iniile făcute cu chișița nu sunt ușor de trasat, iar meșteșugul cu ajutorul nuielelor poate fi o sursă de venit, dacă își place și te implici. Apar copii talentați, dovadă sunt fie ouăle făcute de ei, fie, coșul împletit. E despre muncă, despre valori străvechi, despre răbdare. Vizităm complexul mănăstiresc Vorona. Aici există 3 biserici ale unor ctitori ce s-au perindat prin zonă: ruși, lipoveni, moldoveni. Există chilii, cărți de carte religioasă din secolele 18-19. E locul din care a plecat în lume patriarhul Teoctist. Vizităm chilia, luăm masa. E vânt și înnorat.

Plecăm spre Hârlău. Numele localității mă obsedează. Trecem peste dealurile Moldovei. Depășim locul de unde a pornit la 1907 răscoala. Lipsiți de pământ, lucrând pentru marii boieri și biserică, împovărați de muncă, flămânzi, neo-iobagii se revoltă. Și mor. Trecem astăzi printr-un sat modernizat.

Dacă Botoșaniul e legat de soția lui Petru Rareș, Elena Doamna, Hârlăul, fostă reședință domnească e legat de numele mamei lui Petru Mușat. Vedem o biserică în stil moldovenesc, impunătoare, durabilă. Apoi mergem spre ultimul obiectiv: Muzeul Viei și Vinului. Acesta este despre podgoriile din zonele Vaslui, Rădăuți, Huși, Odobești, Panciu, Botoșani, Hârlău-singurul muzeu viticol din Moldova. Locația este într-o veche casă boierească aparținând urmașilor logofătului Tăutu. Exponatele sunt gândite în jurul vinului: de la naștere, botez, șezătoare, horă, moarte. Apoi regăsim un drum al vinului, din cramă în pivniță, din pivniță în piață, târg, iarmaroc sau chiar peste hotarele țarii. Călătoria este completată prin prezentarea mijloacelor de transport și de păstrare a vinului. Regăsim teasc,

butoaie, mari și mici, expresii legate de a bea la botul calului. Personal am o altă revelație, învăț ce e o doagă. Am confundat-o, până acum cu cercul. Aflăm cum se fac, după modele, cum se pun și se îndoaie, meșteșuguri și meșteșugari. În hol, o expoziție temporară, ne portă în lumea păstorilor: baltag, straie, măciucă, dar și interesantele elemente-ștampile prin intermediul cărora era marcat de păstori cașul. Știai producătorul după semne.

Vizita aici a fost finalul excursiei. Poate că am văzut multe, poate că am rămas cu puține, cert este că atunci când ești curios poți afla lucruri. Aduni informații, îți trează mintea.

La capitolul activități practice, elevii au avut de răspuns la întrebări, prin intermediul cărora construim o broșură. Au recitat din Eminescu la casa memorială, au încondeiat ouă și au împletit nuiele. Formal și informal a fost experiența excursiei PNRAS, pentru cei 23 de băieți, 20 de fete și 5 profesoare.

Mirela Laurențiu

În căutarea rădăcinilor culturale
Excursie tematică la Botoșani

Liceul Tehnologic Corbu – Elevii clasei a VI-a
Ipotești • Botoșani • Hârlău • Vorona

Realizatori:

1. **Capmare Sebastian - Muzeul viei**
2. **Filimon Antonia – Centrul Botoșani**
3. **Szabo Ingrid – Complexul Memorial Mihai Eminescu**
4. **Zbanca-Răucescu Darian – copertă și fotografii**
5. **Zbanca- Răucescu Raluca - coordonator**

Această excursie a fost mai mult decât o simplă călătorie. A fost o întâlnire cu istoria, cultura și identitatea românească, o redescoperire a valorilor și tradițiilor care ne definesc. Elevii de gimnaziu de la Liceul Tehnologic Corbu au pornit pe urmele poeziei, credinței și artei, vizitând locuri pline de însemnătate culturală din nordul Moldovei.

Obiective vizitate

- • Complexul Memorial Mihai Eminescu – Ipotești
- • Mănăstirea Popăuți
- • Centrul Vechi Botoșani – incursiune în istoria comerțului și a diversității etnice
- • Concert la Filarmonica din Botoșani
- • Muzeul Viei și Vinului – Hârlău
- • Casa memorială Nicolae Iorga
- • Mănăstirea Vorona și atelierele meșteșugărești

Impresii de la elevi

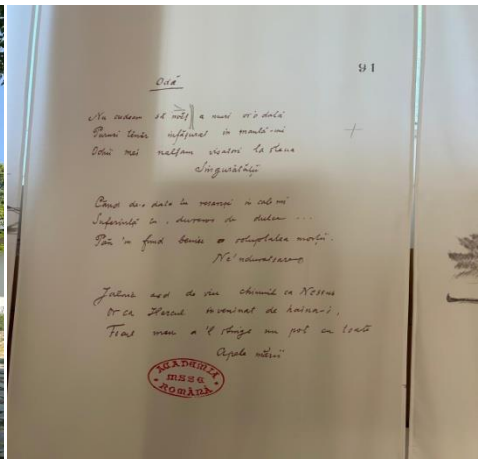
Complexul Memorial Mihai Eminescu – Ipoteşti

„În inima Moldovei, în satul Ipotești, acolo unde pădurile foșnesc și lacurile par să păstreze ecoul poeziei, se află Muzeul Memorial Mihai Eminescu, un sanctuar al cuvântului și al memoriei. Aici, timpul pare că s-a oprit în loc, păstrând vie esența copilăriei poetului, unde «codrii de aramă» și «lacul codrilor albastru» se împletesc cu ecoul versurilor lui.

Pe aleea liniștită ce duce spre casă, pașii se pierd printre mesteceni, iar aerul pare încărcat de o taină lirică. În căsuța modestă a familiei Eminovici, poți simți prezența mamei Ralu și a tatălui Gheorghe, dar mai ales duhul tânărului Mihai, care privea lumea prin ochii poeziei. Lângă casă se află bisericuța familiei, unde Eminescu obișnuia să se reculeagă.”

(Szaba Ingrid)

Centrul Vechi din Botoşani

„Centrul Vechi din Botoșani este o parte importantă și frumoasă a orașului. Aici putem vedea cum arăta Botoșaniul în trecut, pentru că multe clădiri sunt foarte vechi, unele construite chiar acum câteva sute de ani.

În trecut, acest loc era inima orașului. Aici se făceau târguri, adică piețe unde veneau oameni din alte părți ca să vândă și să cumpere produse. De aceea, clădirile au un stil mai vechi și interesant, cu

arcade, coloane și ferestre mari. Tot aici au trăit și mulți comercianți evrei, armeni și români, care au construit orașul împreună. Centrul Vechi este important pentru că păstrează istoria și cultura orașului Botoșani.”
(Filimon Antonia)

Muzeul Viei și Vinului – Hârlău

„Săptămâna trecută am fost cu clasa la Muzeul Viei și Vinului din Hârlău și mi-a plăcut super mult! Muzeul e într-o casă veche, care a fost cândva sediu de poștă. Arată ca o casă boierească și te face să te simți ca într-un film vechi. Am aflat că vinul era important la toate momentele din viața oamenilor – la botez, la nuntă și chiar și înmormântări. Am aflat că oamenii credeau în tot felul de superstiții legate de vie, cum ar fi că trebuie să respecți anumite zile ca Mucenicii sau Sâmedru, altfel nu făceai vin bun. La final, am văzut cum vinul era dus de la cramă la târg, unde se vindea. Era ca o mică poveste a vinului, spusă prin obiecte și imagini.”(Capmare Sebastian)

„Excursia a fost o experiență completă: o lecție vie de istorie, cultură, tradiție și spiritualitate. Fiecare obiectiv a oferit ocazia de a învăța într-un mod autentic, prin contact direct cu valorile naționale. Ne-am întors acasă cu mintea îmbogățită și sufletul deschis spre trecut și viitor.

"***ISTORIE SE CHEAMă CEEA CE S-A ÎNTÂMPLAT CU ADEVăRAT, NU CEEA CE AM VREA Să SE FI ÎNTÂMPLAT.***" (NICOLAE IORGA)

GÂNDURILE ELEVILOR CLASEI A 7-A,

COORDONAȚI DE ÎNVĂȚĂTOR GEORGETA OPREA

1 .Traseul literar al Mănăstirii Vorona.-ȚEPELUȘ CLAUDIA

Mănăstirea Vorona, situată în județul Botoșani, este nu doar un important obiectiv religios și turistic ci și un spațiu cu o puternică rezonanță culturală și literară. Deși nu este menționată frecvent în mod direct în literatura română clasică, mănăstirea și zona din jur au inspirat numeroși autori:

**Mihai Eminescu,* născut la Botoșani, a fost influențat de personajele și spiritualitatea acestor locuri. Totuși, acesta nu a scris direct despre Mănăstirea Vorona, dar se presupune că ar fi vizitat zona în tinerețe.

**Veronica Micle*, apropiată de aceeași zonă, evocă în scrierile sale ideea de retragere în rugăciune și poezie. Această idee este comună și în descrierile zonei Vorona. În jurnal și poeziile sale, idee mănăstirii ca refugiu spiritual este frecventă.

**Mihail Sadoveanu,* reflectă în operele lui Mănăstirea Vorona și împrejurimile, prin descrierea codrilor moldoveni, ale sihaștrilor și a vieții simple. Romanul ”Neamul Șoimărești̦lor” evocă spiritualitatea moldovenească, inspirată din locuri precum Vorona.

În prezent, Mănăstirea Vorona continuă să fie un loc de reflecție și inspirație pentru scriitori contemporani.

2. Glume din excursie-BRENDA Moldovan

*”îi frumos de mai bine nu era”
* ”M-am plictisit de România. Am venit la Botoșani.”
* ”Băi, tu râzi de vocea mea?”
* ’’Băi, eu dorm mai bine pe bancheta din autobuz decât pe patul de acasă.”
*”O prietenă adevărată când una îți cere apă și tu mai ai doar două guri.”
*’’Niciodată nu știu cât de tare sforăie colega până când nu dormi cu ea într-o cameră”
*’’Dacă continuăm să mergem, ajungem în 2026, mânca-ți-aș!
*’’Mai bine nu respir decât să am nasul înfundat!

3. Traseul centrul vechi din Botosani -SILVAȘ BEATRICE

* Piata 1 Decembrie 1918 a fost un ansamblu comercial din secolul XVII-XIX, cu fațade opusiene și străzi construite în formă de L.
* Biserica Uspenia- locul botezului lui Mihai Eminescu
*Pietonala Unirii- fântîni arteziene și drumuri pietruite, de la Cinematograful Unirii, spre Casa Văsescu, înspre Hotel Rapsodia.
*Parcul Mihai Eminescu- construit în 1869, e construit în jurul bustului lui Mihai Eminescu, are numeroase alei umbrite.

4. Informații despre Mănăstirea Vorona-ANDRAȘ Alexandru

*Mănăstirea Vorona este una dintre cele mai frumoase și semnificative clădiri din Nordul Moldovei, situată în satul Vorona, județul Botoșani. Este cunoscută pentru arhitectura sa tradițională moldovenească și pentru legăturile sale cu Eminescu, care a vizitat-o în copilărie și a menționat-o în unele scrieri.
Mănăstirea Vorona conține :
1. Biserica Sfântu Gheorghe (1558-1560).
2. Biserica Adormirea Maicii Domnului (1806-1815).

3. Muzeul Mănăstirii Vorona, chiliile și curtea mănăstirii

4. Impresii legate de concert -SPACIU DAVID

Participarea mea la un concert de vioara mi-a plăcut mai mult decât mă așteptam. La început, am crezut că urmează ceva plictisitor, dar sunetul impresionant al viorilor chiar m-a surprins plăcut. Unele melodii erau lente și îmi plăceau deoarece mă simțeam relaxat și calm. Mi-a plăcut să văd cât de concentrați erau muzicienii, se vedea că pun suflet. Nu credeam că un conecert fără cuvinte poate transmite atâtea emoții, dar a făcut-o. A fost o experiență diferită, dar una care mi-a rămas în minte.

Impresia mea generală este că trebuie să acordăm o atenție și altor tipuri de melodii care pot părea plictisitoare, dar de asemenea te pot impresiona**.**

5. Muzeul Hârlău.-PETERFFY GERGO

Muzeul Viei și Vinului este un muzeu din Hârlîu. Muzeul prezinta istoria vinului din podgoriile faimoase din zona și este singurul viticol din Moldova. Activitatea muzeului este coordonată de colectivul Muzeului Etnografic al Moldovei din Iași. Din iulie 2006, colecțiile sunt prezentate într-o nouă organizare expozițională.

Muzeul cuprinde 10 săli structurate pe 2 nivele. Primele 3 săli prezintă legătura dintre vin și momente importante ale vieții ca de exemplu: botezul, nunta, înmormântarea. În sala a 4-a este reconstituită atmosfera hanului. Sala 5 prezintă un interior tradițional din sub zona Hârlău. Nu puteau lipsi și obiecte necesare unor meșteșuguri conexe viticulturii, cum ar fi dogăritul și olăritul.

Acest muzeu unic ca tematică în Moldova organizează constant diverse activități și manifestări.

6. Muzeul memorial Mihai Eminescu -CURCĂ SERAFIM

Muzeul memorial Mihai Eminescu din Ipotesti, este unul dintre cele mai importante locuri de cultură, dedicate nemuririi poetului național al României. Aflat în satul copilăriei sale, muzeul oferă vizitatorului o incursiune emotionanta. Muzeul este parte a Centrului National de studii ”Mihai Eminiscu”, care are rolul de a cerceta, păstra și promova opera și imaginea poetului.

Complexul muezeal cuprinde mai multe obiective turistice :

1. Casa părintească a familiel Eminovici- reconstruită în anul 1989 după planurile vechi și marturii istorice. De și nu este casa originală, aceasta a fost facută cu grijă pe vechea temelie a casei și pentru a se păstra autenticiatatea atmosferei din acel secol. În interior pot fi văzute obiecte de epocă, obiecte casnice, cărți și documente care reconstituie viața familiei Eminovici.
2. Biserica familiei - o mică biserică din lemn, construită de tatăl poetului, Gheorghe Eminovici, în anul 1846. Este locul în care familia obișnuia să se roage și unde se spune că Eminescu a participat la slujbe în copilărie. Acolo se face, astăzi, slujba de 2 ori pe an: când s-a născut si când a murit poetul, 15 ianuarie, respective 15 iunie.
3. Muzeul tematic Mihai Eminescu- include expoziții permanente și expozitii temporare despre viața și opera poetului. Sunt expuse manuscrise, scrisori, fotografii, articole din ziarele vremii și obiecte personale ale acestuia.

În conculuzie, Muzeul Memorial Mihai Eminescu păstrează vie memoria lui și oferă o imagine clară aspura vieții și operei sale.

MATERIALUL CLASEI A 8-A

În urma experienței din Botoșani, elevii clasei a 8-a, au răspuns provocărilor. Textele sunt supravegheate și asumate de **diriginta Alexandra Apostol.**

1. **Despre centrul vechi, idei, impresii, a adus Alexandru Cristinoi. El a realizat un text prin care oferă informații.**

Centrul Vechi al Botoșaniului-Unde se află?

Centrul Vechi este o zonă istorică din orașul Botoșani, chiar în mijlocul orașului. Aici începe totul: plimbările, poveștile și descoperirile despre trecut.

Ce este Centrul Vechi?

Este partea cea mai veche a orașului, cu străzi pavate, clădiri vechi și magazine care arată ca în urmă cu 100 de ani. Aici s-au aflat cele mai importante locuri: piețele, cafenelele, hanurile și sinagogile.

De ce este important?

Aici trăiau oameni de diferite naționalități: români, evrei, armeni, greci. Mulți negustori și artiști lucrau aici. În această zonă s-au plimbat oameni importanți precum Mihai Eminescu și Nicolae Iorga.

Ce poți vedea acolo?

Piața 1 Decembrie 1918 – este piața mare din centrul orașului. De aici începe plimbarea.

Clădiri vechi și frumoase – pe strada Cuza Vodă sunt case cu ferestre mari și decorațiuni interesante.

Sinagoga Mare – o biserică evreiască foarte veche, frumoasă și diferită.

Casa lui Nicolae Iorga – o casă transformată în muzeu. El a fost un istoric și scriitor foarte cunoscut.

Cum te simți acolo?

Când mergi prin Centrul Vechi, simți că ai pășit înapoi în timp. Străzile sunt pietruite, casele sunt vechi și atmosfera este liniștită.

Concluzie

Centrul Vechi al Botoșaniului este un loc frumos, plin de povești și de istorie. Merită vizitat cu familia sau colegii de clasă!

2. **Dumitru Cristinoi, te ajută să descoperi Botoșaniul, centrul cultural, aflat între știință, comerț și literatură**.

Ai la dispoziție între 2-3 ore, o pornești din Piața 1 Decembrie, Centrul Vechi, descoperi personașlități istorice, literare, născute aici, clădiri cu valoare istorică.

1. Piața 1 Decembrie 1918 – Inima orașului vechi

Este locul de pornire al traseului. Aici se află clădiri istorice din secolele XIX-XX, unele păstrând arhitectura originală. Atmosfera evocă Botoșaniul de altădată – un oraș cosmopolit și cultural activ.

2. Casa Memorială „Nicolae Iorga”

Nicolae Iorga, istoric, scriitor și om politic de renume internațional, s-a născut în Botoșani în 1871. Casa memorială oferă o imagine a vieții și activității acestuia, cu exponate personale, manuscrise și cărți rare.

3. Biserica Uspenia

Aici a fost botezat Mihai Eminescu. Lăcașul datează din secolul al XVI-lea și este un punct important în traseul literar, legat direct de copilăria poetului.

3. Statuia lui Mihai Eminescu- în apropierea Teatrului „Mihai Eminescu” Aceasta omagiază legătura profundă a poetului cu orașul. Este un loc simbolic pentru opriri fotografice și pentru recitarea unor versuri celebre**.**

5. Muzeul Județean Botoșani

Tematică științifică: În cadrul muzeului se află expoziții de științe ale naturii, arheologie, istorie și etnografie. Este un punct de interes pentru cei pasionați de științele exacte și de istoria naturală a regiunii.

Traseul oferă o imagine completă asupra patrimoniului literar și științific al Botoșaniului. Este o călătorie în trecutul cultural al Moldovei, care arată importanța acestui oraș ca loc de naștere al unor mari personalități românești.

4. Xenia Kopani a încercat să surprindă, printr-o descriere excursia.

În data de 27.06.2025, am plecat într-o excursie organizata din localitatea Corbu, județul Harghita cu destinația finală Botoșani, oraș situat în nord-estul României la o distanță da aproximativ 370-400 km. La ora 11:00 am ajuns la prima noastă destinație și anume Centrul Național de studii Mihai Eminescu. Aici sub parfum de tei, sub coroane impresionante am urcat pe lespezi ce ne-au purtat în două case cu tindă, o mică biserică, o grădină cu vegetație bogată și un spațiu specific universului poetului. Apoi , fugăriți de ploaie, am mers prin centurul vechi, pe urmele marelui poet: biserica botezului, casa în care s-a născut, teatrele în care a jucat. Fiecare clădire avea povestea ei. Apoi sub picături, ne-am odihnit între zidurile Mănăstirii Popăuți.

După ce am vizitat aceste locuri, ne-am dus la hotel la ora 17:00, unde fiecare dintre noi ne-am luat camerele și am avut o oră la dispoziție să ne pregătim pentru concertul care avea loc la 18:30 la Casa de Cultură. Intram în lumea muzicii simfonice, o experiență pe care nici un elev nu a mai trăit-o. Noi am plecat la 18:15, pe jos spre locul unde se derula concertul. Scena a fost impresionantă. Cortina de catifea bordo era deschisă, erau jardiniere cu flori albe, scaune și pupitre, pe care la început s-au așezat muzicienii. După ce am ieșit de la concert, am mers înapoi la hotel să luam cina, după care urma să ieșim la o plimbare. Aceasta ne-a dus pe alei de piatră larg, printre clădiri vechi, ale căror ziduri, din păcate se degradau. Am dat și peste un lac, mic, albastru, cu hidrobiciclete, peste care un podeț de lemn ne ducae la statuile de piatră ale lui Eminescu și a iubitei sale. De jur împrejur, copaci, cu coroane ca niște umbrele, ne-au fost de folos când a început ploaia. Aceasta ne-a alungat în camere, unde am sta cu colegii.

Drumul nostru a continuat, în ziua următoare. După micul dejun, am vizitat mănăstirea Vorona. La centrul cultural am fost la atelierul de încondeiat ouă. Aici, pentru prima dată am luat în mână instrumentul de scris, iar rezultatul, m-a făcut să fiu foarte mândră de munca mea.

5. Impresii legate de Filarmonica din Botoșani, informații despre această instituție de cultură a adus Luca Scaete.

Filarmonica „George Enescu” din Botoșani a fost fondată în 1953 și este o instituție culturală importantă din nord-estul României. Concertele sale includ lucrări de compozitori celebri precum Enescu, Beethoven și Mozart. Cel la care am fost noi martori, a fost inedit, pe lângă muzicienii consacrați, au fost și elevi de vârsta noastră. Am asistat la un concert și am fost impresionat de profesionalismul orchestrei și de emoția transmisă. Atmosfera a fost caldă, iar muzica de o calitate excepțională. Au fost și momente hazlii. Unii dintre colegii mai mici s-au jucat pe telefoane, alții au adormit. Vorba unui coleg de clasă: pe gratis mergi și vezi. Apoi poți alege în cunoștință de cauză: mi-a plăcut sau nu. Filarmonica este un simbol al culturii locale, o instituție care își dă o anumită prestanță. Merită susținută pentru calitatea artistică și impactul asupra comunității. Când participi la concerte , te implici, o susții.

6. Informații despre Mănăstirea Vorona, adunate de Odette Horvath

Mănăstirea Vorona este o mănăstire ortodoxă de maici din România, situată pe teritoriul comunei Vorona (județul Botoșani). Ea se află amplasată în mijlocul unei păduri, aflată la o distanță de 2 km de satul Vorona. E un edificiu, alcătuit din 3 biserici. Fiecare clădire e ridicată de ctitori diferiți. Biserica "Adormirea Maicii Domnului" are formă poligonal circulară, acoperișul prezentând trei turle octogonale în formă de bulb de ceapă. Este construită din zid de cărămidă, cu absida răsăriteană semicirculară și cu absidele laterale semicirculare în interior. Edificiul este compartimentat în pronaos, naos și altar și nu are pridvor.Biserica nu a fost pictată niciodată în următorii 200 de ani. Catapeteasma bisericii este sculptată în lemn de tisă și pictată în stil neoclasic de schimonahul Vladimir Machedon. În această biserică sunt păstrate două tablouri mari pictate pe pânză reprezentând "Patimile Mântuitorului" și "Judecata universală". În perioada 1990-1992, pictorul Nicolae Gavrilean din Gura Humorului a pictat interiorul bisericii în tehnica tempera grasă și în stil neobizantin. Pe peretele exterior sudic al naosului au fost repictate scene din judecata de apoi în tehnica fresco. Au fost înlocuite stranele vechi cu altele noi sculptate din lemn de stejar.

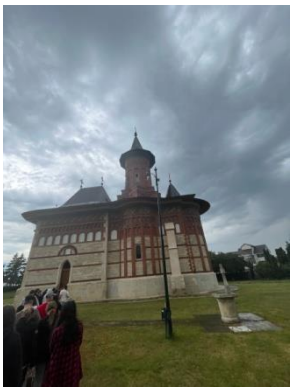
Biserica "Nașterea Maicii Domnului" este o construcție de plan triconc,în stilul bisericilor moldovenești, cu abside semicirculare, având trei turle de lemn în stil rusesc, cu formă de bulb de ceapă. Este construită din piatră și cărămidă, cu absida răsăriteană semicirculară și cu absidele laterale semicirculare în interior. Edificiul este compartimentat în pridvor închis, pronaos, naos și altar. În partea de sud a altarului se află un diaconic-veșmântar. În anul 1854 s-a realizat un amvon frumos sculptat cu cheltuiala vornicesei Profira Crăstescu. Biserica a fost pictată în perioada 1869-1870 de schimonahul Vladimir Machedon, care a realizat și catapeteasma. Cheltuiala pictării bisericii a fost suportată de către vornicul Iorgu Vârnav, soția sa-Anastasia și sora sa, schimonahia Epraxia Vârnav, după cum reiese din inscripția aflată pe zidul exterior nordic al pronaosului. În această biserică sunt păstrate câteva icoane valoroase de la mijlocul secolului al XIX-lea, precum și fragmente din sfintele moaște ale Sf. Nicolae și ale Cuvioșilor Mucenici din Mănăstirea "Sf. Sava". Ulterior, turlele de lemn au fost reconstruite din zidărie.

Biserica "Sf. Ierarh Nicolae" este o construcție de plan triconc, cu o turlă clopotniță deasupra pridvorului. Edificiul nu este pictat nici în interior și nici în exterior. Catapeteasma bisericii este sculptată în lemn de tisă în stil baroc și pictată în stil neoclasic de schimonahul Vladimir Machedon.Biserica are abside semicirculare și trei turle octogonale în formă de bulb de ceapă (stil rusesc). Lângă clădirea lăcașului de cult se află o clopotniță model zvoniță.

Aici, noi am luat prânzul.

7. Mănăstirea Popăuți-incursiune realizată de Suzana Dacău și Daniel Drugă

Mănăstirea Popăuți

A fost construită în anul 1496 de către domnitorul Ștefan cel Mare. Este un monument istoric de mare valoare și face parte din patrimoniul cultural național. Ajunși la mănăstire, vizitatorii pot admira arhitectura specifică moldovenească, picturile murale și turnul clopotniță. Mănăstirea are valoare arhitecturală, religioasă și istorică, fiind un simbol al epocii medievale moldovenești. Numele „Popăuți" vine de la faptul că zona era locuită de preoți sau că aici funcționa un loc unde călugării ofereau adăpost. Mănăstirea a avut și un rol militar, fiind prevăzută cu turn de apărare. Ștefan cel Mare făcea după fiecare bătălie câștigată cu turci o biserică pentru a arăta că divinitatea îl ajută, în lupta cu necredincioșii. Clădirea e din piatră, în formă de cruce. Sub dușumele sunt numeroase morminte. Aici au fost puși pe tron mănăstiresc mitropoliții. Astăzi obștea are numai 10 suflete.

8. Vivien Bajko a adunat amintiri în imagini, intitulând colajul, pe care l-a și descris: Amintiri de neuitat.

Recent, am avut ocazia să mergem într-o excursie culturală deosebită, pe urmele marelui poet Mihai Eminescu. Am vizitat locuri încărcate de istorie și emoție:Casa Memorială din Ipotești și biserica familiei Eminovici. A fost un moment emoționant, pentru că acolo am pășit în locul în care a copilărit cel mai mare poet al nostru. În interiorul casei, am văzut mobilierul vechi, obiecte personale ale familiei sale și – cel mai impresionant – copii ale poeziilor scrise de mâna lui. Unele versuri le recunoșteam, pentru că le-am studiat la școală, dar acum le priveam cu alți ochi, văzându-le scrise de el, cu litere frumoase și clare. Pe tot parcursul excursiei, am făcut poze, care au devenit amintiri de neprețuit. O altă oprire, a fost la Mănăstirea Popăuți, un loc plin de liniște și spiritualitate, aflat în orașul Botoșani. Această mănăstirea fost construită de Ștefan cel Mare în anul 1496. Arhitectura este impresionantă – ziduri groase din piatră,turnuri de apărare și picturi vechi care îți spun povești din alte vremuri. Când am intrat în biserică, am simțit o liniște profundă, iar ghidul ne-a explicat rolul mănăstirii în istoria Moldovei. Am înțeles cât de importantă era credința pentru domnitorii de altădată. Această vizită ne-a adus nu doar o lecție de istorie, ci și un moment de reculegere și respect. Fotografia făcută acolo păstrează ideea.

9. Vinului și Viei Hârlău cu Oliviu Lăbonțiu

Muzeul prezintă descoperiri arheologice importante din zona Hârlăului,inclusiv vestigii din epoca bronzului, dacică și medievală. Sunt expuse obiecte ceramice,unelte,monede.

Opis

- Cuvânt înainte-Laurențiu Mirela, pagina 2-6
- Borșura clasei a 6-a, sub îndrumarea Ralucăi Zbanca –Răucescu, pagina 6-11
- Materialele clasei a 7-a, sub îndrumarea Georgetei Oprea-Șerban, pagina 11-13
- Ideile clasei a 8-a, sub îndrumarea Alexandrei Apostol, pagina 14-20